

Op de eerste dag van 2012 was de tekst Lukas 2:36-38, Hand.9:36-39 en 1 Tim.5:9-10.
 We hebben gezongen: Psalm 68:2,7, 92:1,7,8, Gezang 1, 409:2,4,5, EL 444 en Opwekking 710.

Hanna is een hoogbejaarde weduwe. Ze is 'ver op haar dagen' (2:36). Daar zou je in kunnen horen: ze heeft het beste gehad en niets meer om naar uit te kijken; thuis kwijnt ze wat weg tussen oude foto's en herinneringen... Maar niks thuis! Hanna is altijd in de tempel, waar ze dag en nacht God dient met vasten en bidden.

Hanna's geheim? Ze is in verwachting. Ze praat over Jezus met iedereen die de verlossing van Jeruzalem verwacht (2:38 NBG). Hanna en anderen hebben blijkbaar zoveel van Gods beloften tot zich genomen, dat ze er zwanger van zijn.

Een vrouw in verwachting is tot ongehoorde activiteiten in staat. Haar hele leven wordt ingericht op datgene wat komen gaat. En als het zover is, komt er een overdosis aan adrenaline vrij. Daar kan geen man en geen krachthok tegenop.

Vanuit deze verwachtingsenergie is Hanna in staat om een zeer trouw bidder te worden.

Je zou het een gave kunnen noemen. De weduwe heeft niets meer om voor te leven en krijgt van God alle tijd en focus om zich op Hem te richten. God is de Enige die ze nog heeft.

Dorkas is ook zo'n weduwe die een enorme energie aan de dag legt. Bij haar ligt het accent meer op het praktische: kleren maken (Hand.9:36,39). Dat heeft ze vroeger wellicht voor haar gezin gedaan, maar in haar weduwschap gaat ze er gewoon mee door. Deze Dorkas heeft een groep lotgenoten om zich heen verzameld, spontaan of georganiseerd – het is in elk geval een hechte groep van weduwen die elkaar eigenlijk niet missen kunnen.

Meer en meer lijkt het weduwschap een bepaalde plaats te krijgen binnen de jonge kerk. Bij Paulus zijn de weduwen vaste krachten, kerkelijk werkers (1 Tim.5:9,10), die zelfs aan speciale vereisten moeten voldoen: ze moeten minimaal 60 jaar zijn (zodat ze niet meer een eigen gezin gaan stichten) en ze moeten aantoonbaar ervaring hebben in het onderhouden van hun medemensen, hun eigen gezin voorop. Deze weduwen mogen worden ingeschreven (letterlijk: gecatalogiseerd).

In de zwakheid van de weduwen toont God zijn kracht.

Als deze vrouwen blijmoedig de toekomst in durven kijken, dan wij allemaal toch?

Als deze vrouwen veel kunnen betekenen voor de kerk en hun leefomgeving, dan wij allemaal toch?

Gesprekspunten (kijk even welke je eerst wilt behandelen):

1. Heb je iets geleerd van deze Keek?
2. Lukas vertelt van Hanna en diverse omstanders dat ze 'in verwachting' zijn. Hij vertelt het ook van Simeon, (2:25) en van Jozef van Arimatea (23:51). Hun verwachting is hun *drive*.
 - a. Hoe raakten zij zwanger...?
 - b. Hoe is het met onze verwachting?
3. Is er voor een christelijke weduwe nog wel ruimte voor rouw en gemis?
4. Hanna bidt, Dorkas werkt. Wat leer je hiervan?
5. Stelling: weduwschap is in zekere zin een charisma (gave van de heilige Geest). Wat vind jij?
6. Zijn er mensen in onze gemeente, die een beetje in dezelfde hoek zitten als de weduwen? Zo ja, wat zou je ze willen zeggen vanuit deze Bijbelstudie?
7. Stelling: Paulus wilde de gemeente veel te veel organiseren, catalogiseren. Het moet allemaal wel spontaan blijven. Wat vind jij?